

Studentská aneb Balada o římském právu

Studentská aneb Balada o římském právu

Autor: Emil Sedmák - přežďovka Derby

Hukot v ušech, bolest v hlavě,
chmurná noc přežďovka křavě.
Horké želo, zplihlé vlasy,
v mozku blesk? Iť? asi.
Zrak pohaslí, bledí líc,
v knize pojímá na tisícce.

Pravá matka: "Milý synu,
utrpej mý, žalem hynu!
V mladém věku není zdravo,
takhle dít se římské právo!
Od věčera u?ebnici,
jedinou mý společnici!"

"Neruč mýmo! žasný zjitra
třkou zkoušku dít?m ztra!
Z d?jin st?tu, ba i pr?va,
zažl?ch epoch d?vn? sl?va.
Křlovstv? a republika
v pam?ti mi slab? blik?.
Mocnou ž?i princip?tu
st?h? rozpad v domin?tu.
Do sv?t?n? dv?st? str?nek
probrat mus? tv?j syn Janek."

Chlapec zmlkl, shrben sed?,
jako přežďovka do skript hled?.

~~~~~

Nad obzorem žsvit z???,
venku ježd? popel??i.
Lidské shon za denní prac?,
v?edn? rytmus m?stu vrac?.
H?ejiv?mu slunci ciz?
no?n? st?ny v d?li miz?.

~~~~~

žena st?r? slzu z oka,
Jan dop?j? t?et? mocca.
Pak se zved?, bere ta?ku,
k povzbuzen? deset pr?k?.
"Tak jdu na to, drah? m?ti!"
Nohama v?ak divn? kl?t?.

Vdova Janka podep?r?,
hlas j? v hrdle odum?r?:
"Nikam necho?, jen bu? doma!
Po?k? je?t? star? R?ma!
Pod o?ima tmav? kruhy
sv?d?? ti pro term?n druh?.
Do postele si hned lehni
a u? sebou ani nehni!"

Jan odm?t? pr?dlo lo?n?:
"Dal?? term?n není mo?n?!
Dnes m?m p?ij?t na fakultu
poklonit se ž?ma kultu!"

Kdy? m?ma dotaz vyslov?,

tu Jenda zpěv má odpověď:
"Však proč musím nervy mučit?
Začal jsem se pozdit u něj.
Nehovořím o tom snadno,
ale couvnout není radno.
V blízkosti pro mě krutá bitva
podrobně svou duši pít.
Obstojím-li v krutém boji,
vnitřní rýha doba zhojí."

Jenže dvě je odemknout,
za ně máte třeba vzlyk.
Vyjde z domu na ulici,
smutek nechal ve světnici.
Po chodníku rychle kráčí,
ve tvářích se břežně zračí.
K budovám přívratně mívá,
svědomí zle chlapce tívá.
Rozrušeně kouká dítku,
zapomněl na maminku.

Janek stěle včera spáchá,
již je vidět koly stěcha,
zběhne jenom křivá ovátka.
Pravdu měla Jendy matka,
radila mu zůstat v bytě!

Osud-rybný prostě se stě,
zachytil v něm život synka.
Na silnici ležela dítka.
Pod autem mrtvá tělo,
která přece dítka chtěla!
Ze zkoušky má mnoho strachu,
teď spočívá student v prachu.

Tuž, co se vlastně stalo,
jak se všechno odehrálo?
Držela lůlku zaplenu,
nečekal Jan na zelenou.
Ani nebezpečí zohlednil,
před nákladem rovnou vkročil.
Přítun kovu hocha drtí,
uvázl ve spárech smrti.
Mámě řekli potom trpce,
že dotlouklo jeho srdce.

Strávil to byla rána,
zasazený vdovčá zrána.
Zlomená a opuštěná,
zoufala si stará žena.
Pod skalnatým, překřem srážem
plamen říše zhasl rážem.

Matku v žernou rakev dali,
vedle syna pochovali.
Od živých, co chladně mžee,
oba mrtví dítka kžee.

~~~~~

Tento příběh baladický
zná snad trochu ironický.
Plyne z něho poučení:
Sednout závaz nad učením!
Jankovi dítka plnou vahou
ukazuje cestu pravou.

Neb pozdn? jeho sna?en?,
se skon?ilo na dl?d?n?.

Kv?ten 1972

www.psanci.cz